YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

11 päivänä kesäkuuta 2009 *

Asiassa C-170/08,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka College van Beroep voor het bedrijfsleven (Alankomaat) on esittänyt 16.4.2008 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 23.4.2008, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

H. J. Nijemeisland

vastaan

Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Ilešič sekä tuomarit A. Tizzano ja A. Borg Barthet (esittelevä tuomari),

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

julkisasiamies: J. Kokott,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Alankomaiden hallitus, asiamiehinään C. M. Wissels ja Y. de Vries,

– Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään F. Clotuche-Duvieusart ja S. Noe,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädetyn tilatukijärjestelmän täytäntöön-

panoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21.4.2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 795/2004 (EUVL L 141, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 29.10.2004 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1974/2004 (EUVL L 345, s. 85; jäljempänä asetus N:o 795/2004), 3 a artiklan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Nijemeisland ja Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (maataloudesta, luonnosta ja elintarvikkeiden laadusta vastaava ministeri, jäljempänä ministeri) ja joka koskee yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta 29.9.2003 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 1782/2003 (EUVL L 270, s. 1) perustuvan tilatuen määrittämistä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön säännöstö

Asetus N:o 1782/2003

3 Asetuksessa N:o 1782/2003 vahvistetaan muun muassa viljelijöiden tilatukea koskeva järjestelmä. Tämä järjestelmä nimetään tämän asetuksen 1 artiklan toisessa luetelmakohdassa ”tilatukijärjestelmäksi”. Kyseisen asetuksen III osasto koskee tätä järjestelmää.

4 Asetuksen N:o 1782/2003 33 artiklan 1 kohdassa luetellaan tilanteet, joissa viljelijät voivat turvautua tilatukijärjestelmään.

5 Tämän 33 artiklan 1 kohdan a alakohdan sanamuoto on seuraava:

”Tukikelpoisuus

1. Viljelijät pääsevät tilatukijärjestelmän piiriin, jos:

a) heille on myönnetty tukea 38 artiklassa tarkoitetulla viitekaudella ainakin yhdestä liitteessä VI tarkoitetusta tukijärjestelmästä; – –”

6 Tilatuen määrä, jota kutsutaan nimellä viitemäärä, lasketaan kyseisen asetuksen 37 artiklassa säädetyn menetelmän mukaan.

7 Asetuksen N:o 1782/2003 37 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Viitemäärä on liitteessä VI tarkoitettujen tukijärjestelmien mukaisesti viljelijälle 38 artiklassa tarkoitetun viitekauden kunakin kalenterivuonna myönnettyjen tukien kokonaismäärien kolmen vuoden keskiarvo, joka lasketaan ja jota mukautetaan liitteen VII mukaisesti.”

8 Asetuksen N:o 1782/2003 33 artiklan 1 kohdassa ja 37 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu viitekausi määritellään tämän asetuksen 38 artiklassa. Tässä artiklassa säädetään seuraavaa:

”Viitekausi

Viitekausi käsittää kalenterivuodet 2000, 2001 ja 2002.”

9 Saman asetuksen 39 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jos asetuksen (EY) N:o 1259/1999 3 ja 4 artiklaa sovelletaan viitekaudella, liitteessä VII tarkoitetut määrät ovat määrät, jotka olisi myönnetty ennen mainittujen artiklojen soveltamista.”

Asetus N:o 795/2004

10 Asetus N:o 795/2004 sisältää asetuksessa N:o 1782/2003 säädetyn tilatukijärjestelmän täytäntöönpanoa koskevia säännöksiä. Tämän asetuksen N:o 795/2004 3 a artiklassa täsmennetään asetuksen N:o 1782/2003 37 artiklassa säädetty laskentatapa seuraavasti:

”Määritellyt hehtaarit ja eläimet

Niiden hehtaarien tai eläinten lukumäärä, joille on myönnetty tai olisi pitänyt myöntää suora tuki asetuksen (EY) N:o 1782/2003 37 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun viitemäärän vahvistamiseksi huomioon otettavana viitekautena, on asetuksen (EY) N:o 2419/2001 2 artiklan r ja s alakohdan mukaisesti määritetty hehtaarien tai eläinten lukumäärä kunkin asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteessä VI tarkoitetun suoran tuen osalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteen VII soveltamista.”

11 Asetuksen N:o 1974/2004 johdanto-osan viidennessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 2 artiklan e alakohdassa säädetään, että viitekauden tuella tarkoitetaan kyseisenä ajanjaksona myönnettyä tai myönnettävää tukea. Liitteessä VII lisätään, että perusalan, enimmäismäärien ja muiden määrällisten rajoitusten soveltamisesta johtuvat vähennykset olisi otettava huomioon. Sen vuoksi on aiheellista selkeyden vuoksi täsmentää, että komission asetuksen (EY) N:o 2419/2001 mukaista tuen vähentämistä ja tuen ulkopuolelle jättämistä ei pitäisi ottaa huomioon minkään asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteessä VI tarkoitetun suoran tuen yhteydessä, jotta [kyseisenä ajankohtana sovellettujen vähennysten ja tuen ulkopuolelle jättämisten soveltamista ei jatkettaisi]. Sen vuoksi huomioon olisi otettava tukioikeuksien vahvistamisajankohtana määritelty eläinten ja hehtaarien lukumäärä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta lisätarkastusten ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 3 artiklan 1 kohdan soveltamista.”

Asetus (EY) N:o 2419/2001

12 ”Määriteltyjen hehtaarien” ja ”määriteltyjen eläinten” käsitteet, joista säädetään asetuksessa N:o 795/2004, määritellään tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdennetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3508/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 11.12.2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2419/2001 (EYVL L 327, s. 11) 2 artiklan r ja s alakohdassa. Asianomaiset määritelmät kuuluvat seuraavasti:

”r) ’Määritetyllä pinta-alalla’ [tarkoitetaan] pinta-alaa, jonka osalta kaikki tuen myöntämiseksi säädetyt edellytykset täyttyvät.

s) ’Määritetyllä eläimellä’ [tarkoitetaan] eläintä, jonka osalta kaikki tuen myöntämiseksi säädetyt edellytykset täyttyvät”.

Asetus (EY) N:o 1254/1999

13 Naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17.5.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 (EYVL L 160, s. 21) 23 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos neuvoston direktiivin 96/22/EY (EYVL L 125, s. 3) perusteella kiellettyjen aineiden jäämiä tai edellä mainitun säädöksen perusteella sallittujen, mutta laittomasti käytettyjen aineiden jäämiä havaitaan neuvoston direktiivin 96/23/EY (EYVL L 125, s. 10) asiaa koskevien säännösten mukaisesti jonkun tuottajan nautakarjaan kuuluvassa eläimessä tai jos kiellettyä ainetta tai tuotetta tai direktiivin 96/22/EY perusteella sallittua, mutta laittomasti hallussa pidettyä ainetta tai tuotetta löydetään kyseisen

tuottajan tilalta missä muodossa tahansa, kyseinen tuottaja ei sinä kalenterivuonna, jona havainto tehtiin, voi saada tämän jakson säännöksissä tarkoitettuja maksuja.

Rikkomuksen toistuessa ajanjakso, jona tuottaja ei voi saada näitä maksuja, voidaan rikkomuksen vakavuusasteen mukaan pidentää viiteen vuoteen laskettuna siitä vuodesta, jonka kuluessa uusintarikkomus todetaan.”

Kansallinen säännöstö

14 Yhteisestä maatalouspolitiikasta – vuoden 2006 tuet – annettu asetus (Regeling GLB-inkomenssteun 2006) sisältää muun muassa asetuksen N:o 1782/2003 täytäntöönpanoa koskevia säännöksiä.

Pääasian oikeudenkäynti ja ennakkoratkaisukysymys

15 Algemene Inspectiedienst (maatalousministeriön yleinen tarkastusyksikkö) suoritti vuonna 2000 tarkastuksen Nijemeislandin tilalla. Tässä tarkastuksessa kantajan tilan kolmen naudan virtsasta löydettiin klenbuterolia.

16 Klenbuteroli on elävissä eläimissä ja niistä saatavissa tuotteissa olevien tiettyjen aineiden ja niiden jäämien osalta suoritettavista tarkastustoimenpiteistä ja direktiivien

85/358/ETY ja 86/469/ETY sekä päätösten 89/187/ETY ja 91/664/ETY kumoamisesta 29.4.1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/23/EY (EYVL L 125, s. 10) kielletty aine.

17 Ministeri eväsi 6.7.2001 tehdyllä päätöksellä EY:n eläinpalkkioista annetun asetuksen (Regeling dierlijke EG-premies) mukaisesti Nijemeislandilta vuoden 2000 osalta tuen, koska tällä ei ollut ”määriteltyjä eläimiä” kyseessä olevana vuonna. Syy tähän määriteltyjen eläinten puuttumiseen on se, että Nijemeislandilta oli evätty nautoja koskevat palkkiot asetuksen N:o 1254/1999 23 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Määriteltyjen nautojen määräksi vuodeksi 2000 vahvistettiin siis nolla.

18 Nijemeisland teki oikaisuvaatimuksen 6.7.2001 tehdystä päätöksestä. Tämä oikaisuvaatimus todettiin perusteettomaksi 27.3.2002 tehdyllä päätöksellä, josta Nijemeisland ei valittanut.

19 Ministeri vahvisti 29.8.2006 tekemällään päätöksellä asetuksen N:o 1782/2003 mukaisesti Nijemeislandille maksettavan tilatuen määrän. Tämän tehdessään ministeri tukeutui tämän asetuksen 37 artiklan 1 kohdassa säädetyn laskelman tekemiseksi viitevuodeksi 2000 nollaksi määriteltyjen nautojen lukumäärään.

20 Nijemeisland teki 26.9.2006 oikaisuvaatimuksen 29.8.2006 tehdystä päätöksestä. Yksi perusteista, joihin oikaisuvaatimuksen tueksi vedottiin, oli se, että ministeri oli katsonut virheellisesti, että Nijemeislandilla ei ollut vuonna 2000 lainkaan määriteltyjä nautoja. Nijemeisland vetosi niin ikään asetuksen N:o 1782/2003 40 artiklassa tarkoitettuun ylivoimaiseen esteeseen.

21 Ministeri totesi 21.11.2006 tekemällään päätöksellä Nijemeislandin oikaisuvaatimuksen perusteettomaksi. Nijemeisland valitti näin ollen tästä 21.11.2006 tehdystä päätöksestä ennakkoratkaisupyynnön esittäneeseen tuomioistuimeen. Tämä totesi, että 27.3.2002 tehty päätös oli tullut lopulliseksi. Se totesi myös, että ylivoimaiseen esteeseen perustunutta perustetta ei voitu ottaa tutkittavaksi määräajan päättymisen vuoksi.

22 Tässä tilanteessa College van Beroep voor het bedrijfsleven päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko asetuksen (EY) N:o 795/2004 3 a artiklaa, kun sitä luetaan yhdessä asetuksen (EY) N:o 2419/2001 2 artiklan r ja s alakohdan kanssa, tulkittava siten, että sen tavoitteena on pelkästään estää asetukseen (EY) N:o 2419/2001 perustuvan vähennyksen tai tuen ulkopuolelle jättämisen muuttuminen luonteeltaan pysyväksi, vai sovelletaanko kyseistä säännöstä myös silloin, kun kyse on muiden asetusten perusteella määrätyistä vähennyksistä tai tuen ulkopuolelle jättämisistä?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

23 Kysymyksellään ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin tiedustelee yhteisöjen tuomioistuimelta lähinnä sitä, onko asetuksen N:o 795/2004 3 a artiklaa tulkittava siten, että asetukseen N:o 1254/1999 perustuvaa tuen vähennystä ja tuen ulkopuolelle jättämistä ei pidä ottaa huomioon asetuksen N:o 1782/2003 37 artiklan 1 kohdassa säädetyn laskelman yhteydessä.

Yhteisöjen tuomioistuimelle esitetyt huomautukset

24 Alankomaiden hallitus väittää, että riittäviä seikkoja asetuksen N:o 795/2004 3 a artiklan laajemman tulkinnan tukemiseksi ei ole olemassa. Näin ollen esitettyyn kysymykseen on vastattava, että tätä artiklaa on tulkittava siten, että vähennystä tai ulkopuolelle jättämistä, jota sovelletaan asetuksen N:o 2419/2001 säännösten perusteella, ei pidä ottaa huomioon asetuksen N:o 1782/2003 37 artiklan 1 kohdassa säädetyssä laskelmassa.

25 Tässä tarkoituksessa Alankomaiden hallitus tukeutuu asetuksen N:o 795/2004 3 a artiklan suppeaan tulkintaan sekä asetuksen N:o 1974/2004 johdanto-osan viidenteen perustelukappaleeseen, jossa viitataan nimenomaisesti asetukseen N:o 2419/2001.

26 Euroopan yhteisöjen komissio katsoo, että asetuksen N:o 795/2004 3 a artiklaa on tulkittava siten, että tuottajan jättämistä tuen ulkopuolelle asetuksen N:o 1254/1999 23 artiklan 1 kohdan perusteella ei pidä ottaa huomioon viitemäärää laskettaessa.

27 Tässä tarkoituksessa komissio katsoo, että asetuksen N:o 795/2004 3 a artikla ei edellytä sitä, että tuki on todella maksettu, määriteltyjen eläinten lukumäärän vahvistamiseksi ja että asetuksen N:o 1974/2004 johdanto-osan viidettä perustelukappaletta on tulkittava siten, että sillä pyritään olemaan jatkamatta kaikkien vähennysten ja ulkopuolelle jättämisten, joita sovelletaan viitekauden aikana, soveltamista.

28 Komissio vetoaa niin ikään suhteellisuusperiaatteeseen ja oikeusvarmuuden periaatteeseen.

Yhteisöjen tuomioistuimen vastaus

29 Asetuksen N:o 1782/2003 37 artiklan 1 kohdan sanamuodon, jossa viitataan ”myönnettyjen tukien kokonaismäärien kolmen vuoden keskiarvoon”, perusteella voitaisiin toki ajatella, että yksinomaan eläimet, joiden osalta tuet on todella maksettu, voidaan ottaa huomioon viljelijän viitemäärän laskemiseksi tilatukijärjestelmää varten.

30 Tämä koskee myös asetuksen N:o 1782/2003 liitteessä VII olevan C kohdan ensimmäisen alakohdan säännöksiä, joihin 37 artiklan 1 kohdassa viitataan ja joissa täsmennetään, että määrä lasketaan ”kertomalla määrätty eläinmäärä, josta tällaista tukea on myönnetty kunakin viitekauden vuotena, kalenterivuoden 2002 eläinkohtaisilla määrillä”.

31 Koska pääasiassa kantaja oli jätetty tuen ulkopuolelle vuonna 2000, kansalliset viranomaiset tulkitsivat asianomaista säännöstöä siten, että se johti kantajan viitemäärän vähentämiseen ja näin ollen sen tulotuen pysyvään vähentämiseen, jota tällä oli oikeus vaatia.

32 Tällainen tulkinta on kuitenkin ristiriidassa asetuksen N:o 795/2004 3 a artiklan sanamuodon kanssa, sillä tässä artiklassa määritellään nimenomaisesti tilatukijärjestelmän yksityiskohtaiset soveltamissäännöt.

33 Tässä säännöksessä säädetään nimittäin nimenomaisesti, että viitemäärän laskemisessa otetaan huomioon niiden eläinten lukumäärä, ”joille on myönnetty tai olisi pitänyt myöntää” suora tuki.

34 Tästä seuraa, että asetuksen N:o 1782/2003 37 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun viitemäärän laskemiseksi ei ole tarpeen, että kyseessä oleva suora tuki on todella maksettu viljelijälle.

35 Asetuksen N:o 1254/1999 23 artiklan 1 kohdan sanamuodosta ilmenee seuraavaksi, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen seuraamuksen soveltaminen merkitsee tuottajan jättämistä kyseisen asetuksen perusteella myönnettyjen tukien ulkopuolelle kyseessä olevien eläinten lukumäärästä riippumatta. Tällaisella seuraamuksella ei siis voi olla vaikutusta niiden eläinten lukumäärän määrittämiseen, jotka on otettava huomioon kyseisen viitemäärän vahvistamiseksi.

36 Tämä tulkinta on lisäksi yhteisön lainsäätäjän tahdon olla soveltamatta seuraamuksia viljelijöiden haitaksi alkuperäistä seuraamusta pidemmälle mukainen.

37 Tämä aikomus ilmenee selvästi erityisesti asetuksen N:o 1974/2004 johdanto-osan viidennestä perustelukappaleesta, jonka mukaan ”komission asetuksen (EY) N:o 2419/2001 mukaista tuen vähentämistä ja tuen ulkopuolelle jättämistä ei pitäisi ottaa huomioon minkään asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteessä VI tarkoitetun suoran tuen yhteydessä, jotta [kyseisenä ajankohtana sovellettujen vähennysten ja tuen ulkopuolelle jättämisten soveltamista ei jatkettaisi]”.

38 On myös todettava, että asetuksen N:o 1782/2003 39 artiklassa täsmennetään, että tämän asetuksen liitteen VII mukaisesti huomioon otettavat määrät ovat määrät, jotka olisi myönnetty ennen kuin sovelletaan asetuksen N:o 1259/1999 3 ja 4 artiklaa, jotka koskevat seuraamuksia tai vähennyksiä, jotka aiheutuvat ympäristötoimenpiteiden tai toimenpiteiden, jotka koskevat mukauttamista tilan erityispiirteiden mukaan, noudattamatta jättämisestä. Myöskään tässä tapauksessa lainsäätäjä ei siis ole hyväksynyt sitä, että nämä seuraamukset ja vähennykset vaikuttaisivat viitemäärään tilatuen laskemiseksi.

39 Tavoite olla tekemättä viljelijöille viitekauden aikana asetetuista seuraamuksista pysyviä voidaan kuitenkin saavuttaa vain siinä tapauksessa, että sitä sovelletaan kaikkiin vähennyksiin ja ulkopuolelle jättämisiin, joilla on periaatteessa täsmällinen ja ajallisesti rajattu vaikutus, eikä yksinomaan niihin, jotka mainitaan nimenomaisesti edellä mainituissa asetuksissa.

40 Lopuksi on todettava, että tällainen tulkinta on suhteellisuusperiaatteen ja oikeusvarmuuden periaatteen mukainen.

41 Yhtäältä niin yhteisön lainsäätäjän kuin kansallisten lainsäätäjien ja kansallisten tuomioistuintenkin on noudatettava suhteellisuusperiaatetta, joka on yhteisön oikeuden yleinen periaate, muun muassa yhteisen maatalouspolitiikan alalla. Tämän periaatteen mukaan yhteisön toimielinten säädöksillä, päätöksillä ja muilla toimenpiteillä ei saa ylittää niitä rajoja, jotka johtuvat siitä, mikä on tarpeellista asianomaisella lainsäädännöllä lainmukaisesti tavoiteltujen päämäärien toteuttamiseksi ja tähän soveltuvaa, eli silloin, kun on mahdollista valita usean tarkoituksenmukaisen toimenpiteen välillä, on valittava vähiten pakottava, eivätkä toimenpiteistä aiheutuvat haitat saa olla liian suuria tavoiteltuihin päämääriin nähden (ks. asia C-534/06, Industria Lavorazione Carni Ovine, tuomio 5.6.2008, Kok., s. I-4129, 25 kohta).

42 Näin ollen asetuksen N:o 1254/1999 23 artiklan 1 kohdassa säädetään muun muassa, että rikkomuksen toistuessa ajanjaksoa, jona tuottaja jätetään kyseessä olevien suorien maksujen ulkopuolelle, voidaan pidentää viiteen vuoteen. Tästä seuraa, että ensimmäisen rikkomisen jälkeen tällä ulkopuolelle jättämisellä on oltava ajallisesti rajattu vaikutus.

43 Edellä esitetty pätee sitäkin suuremmalla syyllä, jos ulkopuolelle jättäminen aluksi kalenterivuoden ajan asetuksen N:o 1254/1999 23 artiklan 1 kohdan mukaisesti asetetun seuraamuksen perusteella voisi merkitä viitemäärän ja siis tilatuen pysyvää vähentämistä, mikä voisi johtaa viljelijän rankaisemiseen useaan otteeseen samasta rikkomisesta ja näin ollen siihen, että tälle aiheutuisi kohtuuttomia taloudellisia seurauksia alun perin asetetun seuraamuksen tavoitteisiin verrattuna.

44 Toisaalta oikeusvarmuuden periaate, joka on yhteisön oikeuden yleinen periaate, edellyttää, että yksityisille oikeussubjekteille kohdistettu yhteisön säännöstö on selkeä ja täsmällinen, jotta nämä voivat tuntea yksiselitteisesti oikeutensa ja velvollisuutensa ja ryhtyä niiden johdosta toimenpiteisiin (ks. mm. asia 169/80, Gondrand ja Garancini, tuomio 9.7.1981, Kok., s. 1931, 17 kohta).

45 Pääasiassa Nijemeisland kuitenkin hyväksyi syyllisyyttään kiistämättä ja myöntämättä seuraamuksen, joka merkitsi kyseisenä ajankohtana voimassa olleen säännöstön mukaan palkkion menetystä yhden kalenterivuoden ajan. Kyseisenä ajankohtana hänen oli mahdotonta ennakoida, että hänen päätöksellään saattoi olla vaikutuksia tuleviin suoriin maksuihin vuonna 2003 annetun säännöstön mukaisesti. Ennen asetuksen N:o 1782/2003 voimaantuloa kantaja ei nimittäin saattanut ennakoida, että hänen jättämisellään palkkion ulkopuolelle olisi vaikutusta tilatuen määrään ja siis mahdollisesti hänelle kielteisiä taloudellisia seurauksia useiden vuosien ajan.

46 Koko tästä analyysistä seuraa, että asetuksen N:o 795/2004 3 a artiklassa ei sallita määriteltyjen eläinten jättämistä tilatuen laskemisen ulkopuolelle viitevuodeksi tapauksessa, jossa asianomainen tuottaja ei olisi saanut palkkiota kyseiseltä vuodelta asetuksen N:o 1254/1999 23 artiklan 1 kohdan mukaisen seuraamuksen soveltamisen vuoksi.

47 Tässä tilanteessa esitettyyn kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 795/2004 3 a artiklaa on tulkittava siten, että asetukseen N:o 1254/1999 perustuvaa tuen vähentämistä ja tuen ulkopuolelle jättämistä ei pidä ottaa huomioon asetuksen N:o 1782/2003 37 artiklan 1 kohdassa säädetyssä laskelmassa.

Oikeudenkäyntikulut

48 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädetyn tilatukijärjestelmän täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21.4.2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 795/2004, sellaisena kuin se on muutettuna 29.10.2004 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1974/2004, 3 a artiklaa on tulkittava siten, että naudanlihaalan yhteisestä markkinajärjestelystä 17.5.1999 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 1254/1999 perustuvaa tuen vähentämistä ja tuen ulkopuolelle jättämistä ei pidä ottaa huomioon asetuksen N:o 1782/2003 37 artiklan 1 kohdassa säädetyssä laskelmassa.

Allekirjoitukset